

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

De falso intellectu huius verbi, Certitudo. tit. 23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

TITVLVS XXIII. 85
DE FALSO INTELLECTV
huius verbi, certitudo.

TITVLVS XXIII.

R Imò, sectę ad derogandum pijs operibus, falsè docent de hoc verbo, Certitudo, id est, quòd certos nos esse oporteat iustificationis. sic inferunt: Omnia nostra opera esse imperfecta, impura, vilia, & insufficientia ad consequendam salutem. Quum ergo homo ignoret, quando satis operum prestiterit, aut quando salutem his meritus sit, verum semper animus eius in dubio versetur: Igitur iustificatio tantum per nudam fidem in misericordiam Dei acquiritur: hic iam animus certus redditur de salute, nititur enim in merito & morte Christi: hoc est fundamentum firmum, in quo conscientia nostra conquiescit. Atque hoc modo docet Paulus Rom. 4. Idcirco promissio salutis acquiritur per fidem in Christum, vt sit certa: nam si promissio acquiri debet per opera nostra, quorum nunquam satis prestare possumus &c. nunquam essemus certi &c. Igitur sola fides non iustificat absq; operibus.

Secundò, hæc quoq; falsa est interpretatio. Quòd si opera ista non efficiunt, vt certi reddamur salutis nostrę eò quia imperfecta à nobis prestantur, tū profecto neque fides in solam & nudam misericordiam nos reddet securos: nam sic & fides æquè est imperfecta, & oportet nos omni die crescere in fide, sicuti & in bonis operibus. Apostoli à Christo petierunt, dicentes: Domine, adauge nobis fidem. Quis poterit gloriari se habere perfectam fidem, puram & sanctam? Et Paulus qupties orat, vt fides & charitas augeatur in fidelibus? Et quis scit, quãdò sufficientem habeat fidem ad consequendam promissam salutem?

Et si nostra opera sunt imperfecta, nec legi satisfacimus:

cimus: & ipsa fides nostra imperfecta est, neque satisfacit ex toto corde sic vti deberet: non credo aliquem fuisse hominē in mundo, nec esse hodiē, qui non aliquandō titubaret in fide, qui sic per omnem modum perfectus sit in fide, vt nō indigeat misericordia Dei. Apostoli fuerunt cum Christo in nauī, Matthæi 8. & in multiplicatione panum, Ioan. sexto. quū dixit: Vndē ememus panes? & dubitârunt, & c. & Matthæi 26. relicto Christo, omnes fugerunt. Orat Christus pro Petro, ne deficiat fides eius, Lucæ 22. non dicit, Ne titubet, quoniam & postea à Paulo arguitur Gal. 2. quasi in fidem libertatis peccâisset. Lucæ 18. inquit Christus: Quū venerit filius hominis, nunquid inueniet fidem super terram? Et cū iam secta sectam arguit de infidelitate, quia quælibet dicit alteram errare: quomodō ergo sunt certę, q̄ habeant perfectam fidem? Prætereā hæc certitudo falsa est, quæ sic supra solam nudam fidem stabilitur. Christus de certitudine nos docens Matthæi 7. coniungit credere & facere. Sic Lucæ 11. coniungit audire & custodire. Nam qui solū dicit, Domine Domine, & cæt. huius ædificium non est certum: sed qui credit, & in fide dicit, Domine Domine, & qui facit voluntatem Dei, hic certus erit de salute. Non vult diuidi opera à fide. Sic docet de certitudine Ioannes, 1. Ioan. tertio. Charissimi, si cor nostrum non reprehenderit nos, tunc fiduciam, id est, certitudinem habemus ad Deum, & quicquid petierimus, accipiemus ab eo, quoniam mandata eius custodimus: & ea quæ sunt placita coram eo, facimus. Et iterū: Hoc est mandatum eius, vt credamus in nomine filij eius IESV Christi, & diligamus alterutrū, & qui mandata eius seruat, in illo manet, & ipse in eo. Hic aliam doctrinam de certitudine salutis adfert Ioannes, non illam nudam & sterilem fidem,

Tertio, quando nos fecerimus ea quę scimus Deū
à nobis

à nobis requirere, nempè si credimus, & facimus eius voluntatē, laudamus & predicamus ipsum, fugimus peccata & mala, tunc sumus certi de promissione, nō quādo solūm volumus credere. Credas quātūm voles, si non etiam pœnitueris, & cessaueris peccare, nihil hæc fides impetrabit: quod vtrumq; Christus docuit Marci 1. Pœnitementi & credite Euangelio. Si autem quis negligit hoc, quod facere debuit, promissio diuina non erit efficax, sicut 2 ad Timoth. 2. dicit Paulus: Fidelis sermo, si commortui sumus peccato, conuiuemus: si sustinemus, & conregnabimus: si negauerimus, & ille negabit nos, id est, si nō credimus, ille fidelis permanet: negare seipsum non potest, ei scilicet qui abnegat seipsum, reuertiturque & pœnitet. Sic etiam vult ad Rom. 4. quod non solūm huic qui ex lege est, id est, sine fide Christi, est certa promissio, sed & ei qui est ex fide Abrahæ, id est, qui credit & facit officium fidei, operatur per dilectionem, Gal. 5. hic certus fit, & tunc est firma promissio. Vtrumque enim exigitur ad certitudinem: Primò, credere: deindè, facere & cæt. Seruus qui fideliter totum officium suum expedierit Domino suo, sicut promissit, tunc certus est de præmio. Sin autem, potest eum Dominus depellere, aut præmium denegare, licet ei promiserit. Nos in Baptismo vouimus recusare Sathanæ & pompis eius: si secundum hoc votum fecerimus, certa est promissio salutis: sin autem, erit incerta. Non sufficit, confidere solūm & credere, quia Dominus misericors est. Christus inquit Luc. 12. Seruus sciens voluntatem Domini, & non faciens, vapulabit plagis multis.

Propheta dicit Psalm. 83. Misericordiam & veritatem diligit Dominus. Et Psalm. 10. Iustus Dominus, & iustitias dilexit. At hoc sæculum audire solūm & credere vult misericordiã: sed veritatem quæ apprehendat

hendat misericordiam, nolunt facere, neq; credere. Volunt remissionem sine poenitentia, fidem sine dilectione, recipere misericordiam & nulli exhibere, sicut fecit seruus nequam Mat. 18. At Christus iam dicit sententiam Mat. 7. quia nescio vos. Ideo cōtinget illis, qui sic volunt esse certi de salute per nudam solum fidem, sicut fatuis virginibus, quę vacuas lampades habuerunt, Mat. 25. & audierunt, Nescio vos.

Si igitur certi esse volumus de salute, Primò credamus, faciamusq; omnia quę debemus facere, & Deus à nobis exigit, & his omnibus factis, pro nostra possibilitate in hac vita, tunc secundò dicemus: Domine, serui inutiles sumus, Luc. 17. Sic misericordia & veritas obuiabunt sibi, Psal. 84. Iustitia ac pax osculabuntur se. Et certi erimus de salute. Augu. serm. 119. Deus est Deus potestate, id est, omnipotens, & nō est qui sibi resistere potest. Etiam Deus pater est, id est, bonitate sua miseretur peccatoribus, si qui poeniterint, & voluntatem suam fecerint &c. Non ergo Deus approbat semper hoc, quod dicunt hæretici. Propriū illorum est, quod per magnifica verba promittunt sibi misericordiam Dei, cœlum sine operibus. Certificent homines de Euangelio, gratia, Spiritu sancto & salute. Sed quoniam hoc contra scripturam est non adulteratam, ideò Deus non approbat, quantumcunq; etiam sese certificent. Qui ergo audierit verbum Dei, & custodierit, Lucę 11. hic certus est de salute.

Etiam reijcit Christus illos, qui solum bis dicunt, Domine Domine, Mat. 7. sed vult etiam tertium Domine. Primum Domine, est corde credere: secundum, ore confiteri Euangelium & dicere, Ego confiteor & credo in verbum Dei. Sed tertium Domine, est facere voluntatem Dei, atq; custodire verbum Dei. Lucę 11. Beati qui audiunt verbum Dei, & custodiūt illud. Et Mat. 7. Qui audit verba mea, & facit ea, similis est viro ædificanti domum suam super firmam petra, &c. Et Pau.

Et Paulus conqueritur Rom. 10. quando dicit, Corde creditur ad iustitiam, ore autem fit confessio ad salutem, &c. Eodem capite dicit, Non omnes obediunt Euangelio &c.

DE FALSA EXPOSITIONE

*istius verbi, quod sola fides faciat nos
filios DEI.*

TITVLVS XXIII.

Rimò, sectæ vt derogent pijs operibus, & suum conceptum errorẽ defendant, seducunt simplices cū dulcibus illis verbis, pater & filius. Nã sic docent: Quicumque filius est, hic constituitur iustè hæres bonorum:

Nam hoc ipso quod nascitur meretur hereditatẽ absque opere & omni merito. Sic fides sola nos facit filios Dei, Ioan. 1. Dedit eis potestatem filios Dei fieri, idque quã primùm credere inceperimus, adsciscimus in hæres & filios Dei: Rom. 8. si filij, ergo & hæredes, absq; omni merito, opere, passione, per solam fidem: quare cū simus filij & hæredes, consecuti hoc sumus, id est, salutem per solam fidem &c.

Secundò, Paulus Rom. 16. inquit: Rogo vos fratres, vt obseruetis eos, qui per dulces sermones & benedictiones seducunt corda innocentum &c. Loquuntur sectæ de nostra iustificatione, quasi essemus à natura hæres & filij Dei, sine omni obedientia, operibus, merito & passione: sicut Christus, qui solus est à naturã filius Dei, & heres verus omnium bonorum Dei, etiamsi non fuisset incarnatus, & obedisset vsq; ad mortem crucis patri, Phil 2. sic hæretici se assilant Christo, & volunt sic esse filij Dei, quasi à natura essent tales. Sed nos nõ sumus à natura filij Dei, sed adoptatione, id est, assumpti & vocati hæres, nõ filij na.